

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 januari 2009 in
zaak nr. 08/25893 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 juni 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 januari 2009, verzonden op 30 januari 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 februari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven een tot en met vier klaagt de vreemdeling, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte de staatssecretaris is gevolgd in zijn standpunt dat aan het authentieke Iraakse paspoort geen waarde kan worden gehecht en dat de valsheid van zowel de nationaliteitsverklaring als de identiteitskaart zwaarder weegt dan de echtheid van het paspoort. De staatssecretaris komt geen vrijheid toe een dergelijk document al dan niet te accepteren omdat daarmee het fundament aan het interstatelijk vertrouwensbeginsel komt te ontvallen, aldus de vreemdeling.

2.1.1. Vast staat dat de vreemdeling bij het eerste gehoor een nationaliteitsverklaring en een identiteitskaart heeft overgelegd, die door de Koninklijke Marechaussee (hierna: de KMar) vals zijn bevonden. Na het uitbrengen van het voornemen heeft hij een Iraaks paspoort overgelegd, waarin Kirkuk als geboorteplaats is vermeld. Ten aanzien van dat paspoort heeft het Bureau documenten van de Immigratie- en Naturalisatiedienst op 29 april 2008 verklaard dat geen zichtbare sporen van vervalsing zijn aangetroffen en dat het, gelet op het beschikbare referentiemateriaal, echt is.

2.1.2. Hetgeen de rechtbank dienaangaande heeft overwogen komt er op neer dat weliswaar een authentiek bevonden paspoort is overgelegd maar dat dit niet kan afdoen aan het standpunt van de staatssecretaris over de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van de vreemdeling over zijn afkomst uit Centraal-Irak, gelet op de valsheid van de andere overgelegde documenten. De staatssecretaris heeft aan zijn standpunt, onder meer, ten grondslag gelegd dat de vreemdeling heeft verklaard dat hij, na digitaal zijn gegevens te hebben toegestuurd, het paspoort via familie in Irak heeft verkregen en per post heeft ontvangen. Nu hij het paspoort heeft verkregen

zonder zich in persoon bij de autoriteiten te melden, betekent dit dat bij de afgifte geen deugdelijke toetsing van de identiteit heeft plaatsgevonden. Voorts heeft de staatssecretaris in aanmerking genomen dat het, gelet op de vals bevonden identiteitskaart en nationaliteitsverklaring, onbekend is op basis van welke brondocumenten het paspoort is verstrekt. De rechtbank komt tot het oordeel dat de staatssecretaris onder deze omstandigheden aan het paspoort terecht niet de betekenis heeft toegekend die de vreemdeling eraan gehecht wil zien.

2.1.3. De vreemdeling heeft in de bestuurlijke fase consistente verklaringen afgelegd over zijn identiteit, nationaliteit en afkomst uit Nadat de overgelegde nationaliteits- en identiteitsdocumenten door de Kmar vals waren bevonden, heeft de vreemdeling ter staving van zijn stelling dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, een Iraaks paspoort overgelegd waarvan de echtheid door het onder de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris werkende Bureau documenten is vastgesteld. Daarmee heeft de vreemdeling voldaan aan de op hem uit artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voortvloeiende rechtsplicht zijn gestelde afkomst uit in Centraal-Irak aannemelijk te maken. Het staat de staatssecretaris niet vrij aan dit paspoort geen waarde te hechten louter op basis van bij hem gerezen twijfel. Wil de staatssecretaris, op grond van de twijfel, ingegeven door de wijze waarop dit paspoort is afgegeven en de onduidelijkheid over de brondocumenten op basis waarvan het is afgegeven, het paspoort niettemin buiten beschouwing laten, dan had het op zijn weg gelegen daarnaar onderzoek te laten verrichten bij de Iraakse autoriteiten. Nu hij dit heeft nagelaten, is het besluit van 25 juni 2008 genomen in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grieven een tot en met vier slagen.

2.2. In grief vijf betoogt de vreemdeling dat, nu de rechtbank ten onrechte de staatssecretaris is gevolgd in zijn standpunt dat aan het door de vreemdeling overgelegde en door het Bureau documenten echt bevonden, Iraakse paspoort generlei waarde wordt gehecht, dit tot gevolg heeft dat het oordeel van de rechtbank over de geloofwaardigheid van het asielrelaas in zoverre evenmin in stand kan blijven.

2.2.1. Zoals de Afdeling in 2.1.3. heeft overwogen, slagen de grieven een tot en met vier. Gelet hierop kan het oordeel van de rechtbank over de geloofwaardigheid van dat deel van het asielrelaas evenmin worden gehandhaafd.

Grief vijf slaagt.

2.3. De resterende grief heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft na het vorenstaande geen afzonderlijke bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het inleidende beroep alsnog gegrond verklaren en het besluit van 25 juni 2008 vernietigen. De staatssecretaris dient een nieuw

besluit op de aanvraag te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 januari 2009 in zaak nr. 08/25893;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 25 juni 2008, kenmerk 0710.05.0436;
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

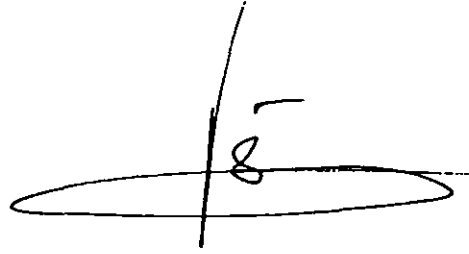
w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juli 2009

238.

Verzonden: 6 juli 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

Reg.nr : AWB 08/25893 BEPTDN

UITSpraak ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Inzake : , eiser, V-nummer , woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, mr. M.J. van Basten Batenburg, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde mr. M. van Andel, ambtenaar ten departemente.

I PROCESVERLOOP

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Iraakse nationaliteit te bezitten. Hij verblijft sedert 10 september 2007 als vreemdeling in Nederland. Op 5 oktober 2007 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000. Verweerder heeft op 14 februari 2008 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 25 juni 2008 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2 Bij schrijven van 17 juli 2008 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 6 januari 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig N. Sulaiman, tolk Koerdisch (Sorani).

II OVERWEGINGEN

1 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag - voor zover van belang en samengevat - het navolgende aangevoerd. Eiser stelt afkomstig te zijn uit en is van Koerdische afkomst. Op 15 mei 2007 was eiser er getuige van dat twee onbekende mannen een grote verdachte tas bij de markt neerzetten. Eiser belde daarover zijn zwager, die de politie inschakelde. Na onderzoek door de politie bleek de tas explosieven te bevatten. Op 2 juni 2007 werd er een - in het Arabisch opgestelde - dreigbrief onder de deur doorgeschoven waarin eiser met de dood werd bedreigd. Nadat eiser deze brief bij het

Reg. Nr. AWB 08/25893 BEPTDN

2

politiebureau heeft afgegeven is hij naar het huis van zijn zuster gegaan. Aldaar werd besloten dat eiser het land moest verlaten. Eiser is op 5 juni 2007 vertrokken.

3 Verweerder heeft met verwijzing naar artikel 31, eerste lid, Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder d en f, van dat artikel, de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft daarbij geconcludeerd dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht mist en ongeloofwaardig is. Uit onderzoek verricht door de Koninklijke Marechaussee van 9 oktober 2007 is gebleken dat de door eiser overgelegde nationaliteitsverklaring en identiteitskaart vals zijn. Op 9 oktober 2007 is een gehoor in het kader van een taalanalyse verricht. De conclusie van de taalanalyse is dat eiser eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Noord-Irak (waarschijnlijk regio Arbil). Aan het door eiser overgelegde Iraakse paspoort wordt geen waarde gehecht, gezien de wijze waarop eiser het paspoort heeft verkregen (via familie in Irak) en het feit dat uit het algemene ambtsbericht over Irak van juni 2007 blijkt dat Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn.

4 In beroep heeft eiser het volgende aangevoerd. Het overgelegde paspoort is echt bevonden, zodat hiervan dient te worden uitgegaan. Verweerder heeft nagelaten eiser nader te horen indien er volgens verweerder vragen zijn gerezen over de wijze van verkrijging van dit paspoort. Overigens duidt de informatie uit het ambtsbericht op illegaal verkregen documenten, terwijl het hier een authentiek document betreft. Eiser is afkomstig uit zodat hij in aanmerking komt voor het categoriale beschermingsbeleid voor Centraal-Irak. Eiser heeft daarbij verwezen naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 27 april 2007. (200700318/1, L/N BA4653). In deze uitspraak is onder meer geoordeeld dat een rapport taalanalyse niet strekt tot vaststelling van de geboorteplaats van een vreemdeling. Eiser heeft afgezien van een contra-expertise ten aanzien van het onderzoek van de nationaliteitsverklaring en de identiteitskaart en van de taalanalyse, nu hij op een andere wijze kon aantonen uit afkomstig te zijn. Verweerder heeft ten slotte ten onrechte nagelaten de aanvraag te toetsen aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000.

5 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a die verdragsvluchteling is;
- b die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Reg. Nr. AWB 08/25893 BEPTDN

3

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

6 Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003, 103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. Aan de orde is derhalve de vraag of verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

In de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, hoofdstuk C14/3.3, heeft verweerder als beleid neergelegd dat het relaas in beginsel geloofwaardig wordt bevonden, indien de asielzoeker op alle vragen zo volledig mogelijke heeft geantwoord, het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Indien zich een van de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, a tot en met f, Vw 2000 voordoet, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas en rust op de asielzoeker een zwaardere bewijslast. Er mogen dan in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

7 De rechtbank overweegt het volgende.

Verweerder heeft het overleggen van de vals bevonden documenten aan eiser kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser. Eiser heeft geen contra-onderzoek naar deze documenten laten verrichten.

Dat eiser in de loop van de procedure een Iraaks paspoort heeft overgelegd, waarin als geboorteplaats staat vermeld, maakt het voorgaande niet anders. Immers, het door eiser overgelegde paspoort is weliswaar authentiek bevonden, doch eiser heeft verklaard dat dit paspoort – na het door hem digitaal versturen van zijn gegevens - via familie van hem in Irak is verkregen en vervolgens (per post) naar Nederland is gestuurd.

Reg. Nr. AWB 08/25893 BEPTDN

4

Eiser heeft het paspoort derhalve verkregen zonder zich in persoon bij de autoriteiten te melden. Dat het paspoort een authentiek paspoort is, maakt niet dat er bij de afgifte een deugdelijke toetsing van de identiteit heeft plaatsgevonden en dat het ten behoeve van hem is afgegeven. De rechtbank neemt daarbij in overweging dat het, gelet op de vals bevonden identiteitskaart en nationaliteitsverklaring van eiser, onbekend is op basis van welke brondocumenten het paspoort is verstrekt.

Verweerder heeft derhalve aan het paspoort niet de betekenis hoeven te kennen, die eiser daaraan gehecht wil zien.

Hoewel het rapport taalanalyse, zoals door eiser terecht betoogd, niet kan strekken tot vaststelling van de geboorteplaats van eiser, kunnen de bevindingen van het rapport wel degelijk dienen ter verificatie van onderdelen van het asielrelaas van eiser, namelijk dat hij (niet alleen geboren, maar ook) getogen is in Nu volgens het rapport taalanalyse de Koerdische spraak van eiser eenduidig niet overeen komt met het Koerdisch zoals dat gangbaar is in de regio Kirkuk in Centraal-Irak, en elementen bevat die te herleiden zijn tot het Koerdisch zoals het gangbaar is in de regio Arbil in Noord-Irak, is hiermee twijfel gerezen over zijn eerdere verklaringen en zijn asielrelaas, dat zich immers geheel afspeelt in

Eiser heeft naar aanleiding van deze taalanalyse geen contra-expertise laten verrichten, naar hij stelt omdat hij op andere wijze – door het overleggen van een paspoort – kon aantonen uit afkomstig te zijn. Het paspoort en de vermelding hierin van de geboorteplaats – wat hier verder van zij – kan echter gezien het voorgaande in redelijkheid de twijfels die zijn gerezen door de taalanalyse, alsmede door overlegging van de later vals bevonden documenten, niet wegnemen.

8 Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder het asielrelaas in redelijkheid ongelooftwaardig kunnen achten.

9 Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft. Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

10 Gelet op de vorige rechtsoverweging heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat evenmin aannemelijk is gemaakt dat eiser bij gedwongen terugkeer naar (Noord-)Irak een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt dan ook geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

11 Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiser uit het land van herkomst. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

12 Evenmin is gebleken dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat ook aan de overige gronden van artikel 29 Vw 2000 niet is voldaan.

Reg. Nr. AWB 08/25893 BEPTDN

5

13 Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

14 Het beroep is derhalve ongegrond.

15 Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. Fetter en uitgesproken in het openbaar op 28 januari 2009, in tegenwoordigheid van mr. H.G. Egter van Wissekerke, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. ✓

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op:

30 JAN 2009

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 FEB 2009	
ZAAKNR.	200901280
AAN:	P.W. de Bront
BEHANDELD: DD:	PAR:

**DELISSEN
MARTENS**

De Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak (ARRS)
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Sportlaan 40
2566 LB Den Haag

Postbus 18598
2502 EN Den Haag

T +31 (0)70 311 54 11
F +31 (0)70 311 54 12

www.delissenmartens.nl

tevens per telefax : 070 - 365 1380

's-Gravenhage, 19 februari 2009

Inzake :
Ons kenmerk: 20090162
IND nr: 0710.05.0436
AWB nr rechtbank: 08/25893 BEPTDN
Behandelend advocaat: mr M.J. van Basten Batenburg
e-mail: mvbb@delissenmartens.nl

Edelhoogachtbaar College,

Hierbij gelieve u aan te treffen een (hoger) beroepschrift met bijlagen in het kader van de Vreemdelingenwet 2000 (asiel). Ik verzoek u dit in behandeling te nemen.

In afwachting van uw berichten terzake, verblijf ik,

Hoogachtend
M.J. van Basten Batenburg

Stichting Dergengelden Delissen Martens Advocaten
Rabobank: 1426.08.319

Op al onze werkzaamheden zijn de algemene voorwaarden van Delissen Martens van toepassing, waarin een beperking van onze aansprakelijkheid is opgenomen.

Delissen Martens advocaten en belastingadviseurs B.V. is statutair gevestigd te Den Haag (KvK 27318862).

ADVOCATEN & BELASTINGADVISEURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 FEB 2009	
ZAAKNR.	200901280
AAN:	P.W. de Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak (ABRS)
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake :
Ons kenmerk : 20090162
IND nr : 0710.05.0436
AWB rechtbank : 08/25893 BEPTDN
Advocaat : mr M.J. van Basten Batenburg
e-mail : mvbb@delissenmartens.nl

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer , geboren op van Iraakse nationaliteit, hierna te noemen *appellant*, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan het adres Sportlaan 40 (2566 LB) ten kantore van de advocaat mr M.J. van Basten Batenburg, die ten deze voor *appellant* ocupeert en die hierbij verklaart, door *appellant* bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens *appellant* het onderhavige beroepschrift in te dienen;

Dat dit beroep is gericht tegen DE STAAT DER NEDERLANDEN (Staatssecretaris van Justitie), zetelende te 's-Gravenhage, nader te noemen "verweerder";

Dat *appellant* vreemdeling is in de zin van de Vreemdelingenwet en op 5 oktober 2007 een verzoek om verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd heeft ingediend, doch dat bij beschikking van verweerder van 25 juni 2008 die aanvraag is afgewezen;

Dat *appellant* zich met deze beschikking, alsmede de gronden waarop zij berustte, niet kon verenigen en deswege daartegen beroep heeft aange-tekend op 17 juli 2008

Dat de rechtbank voornoemd bij beschikking van 28 januari 2009 (verzonden 30 januari 2009) het beroep van *appellant* - met kenmerk 08/25893 BEPTDN - ongegrond heeft verklaard;

Dat *appellant* tegen deze laatste beslissing thans hoger beroep instelt met als doel vernietiging van de beslissing van de rechtbank en alsnog (ge-deeltelijke) grond bevinding van zijn beroep;

Appellant kan zich niet verenigen met de overwegingen van de rechtbank zoals vermeld in de overwegingen (7) tot en met (14) van de bestreden

uitspraak. De grieven van appellant tegen het oordeel van de rechtbank dienen zo veel mogelijk in onderlinge samenhang te worden gezien en zijn met elkaar verbonden.

De rechtbank overweegt in de rechtsoverweging (7):

"Verweerder heeft het overleggen van de vals bevonden documenten aan eiser kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser. Eiser heeft geen contra-onderzoek naar deze documenten laten verrichten.

Dat eiser in de loop van de procedure een Iraaks paspoort heeft overgelegd, waarin als geboorteplaats staat vermeld, maakt het voorgaande niet anders. Immers, het door eiser overgelegde paspoort is weliswaar authentiek bevonden, doch eiser heeft verklaard dat dit paspoort – na het door hem digitaal versturen van zijn gegevens – via familie van hem in Irak is verkregen en vervolgens (per post) naar Nederland is gestuurd. " [...]

"Verweerder heeft derhalve aan het paspoort niet de betekenis hoeven te kennen die eiser daaraan gehecht wil zien. "

Grief 1

Gelet op de uitspraak van de ABRS van 27 april 2007 (nr. 200700318/1) is de geboorteplaats van de vreemdeling bepalend door de vraag of hij een beroep kan doen op artikel 29 lid 1 sub d Vw. Nu in appellants overgelegde paspoort is opgenomen dat hij geboren is in (thans Al Tamim geheten) en dit paspoort als authentiek wordt beschouwd door verweerder, had verweerder geen andere mogelijkheid dan appellants beroep op artikel 29 lid 1 sub d Vw te honoreren. De aanvraag is daarom ten onrechte afgewezen en het beroep ten onrechte ongegrond verklaard.

Grief 2

Naar het oordeel van appellant kan in zijn algemeenheid niet worden voorbij gegaan aan de bewijskracht van een authentiek bevonden paspoort. Volgens artikel 4.21 Vb is een buitenlands nationaal paspoort een geldig identiteitsdocument. Dat betekent dat appellant zijn paspoort als zodanig zou moeten kunnen aanwenden.

Wanneer het verweerder vrij staat eigen overwegingen ten grondslag te leggen, van welke aard ook, aan het al dan niet accepteren van een dergelijk bewijsstuk, ontvalt het fundament aan het onderliggende Interstatelijk vertrouwensbeginsel, dat bepaalt dat staten er van moeten kunnen uitgaan dat informatie, neergelegd in door die staten afgegeven authentieke stukken, juist is. Alsdan komt geen enkel paspoort meer enige waarde toe en vermindert de rechtsbescherming van iedere vreemdeling aanzienlijk. Een dergelijke benadering zou ook in strijd zijn met de gelijke behandeling die iedere vreemdeling ten deel zou moeten vallen, als het gaat om het presen-

teren van een buitenlands paspoort. Niet valt in te zien waarom ten aanzien van Iraakse burgers een uitzondering zou dienen te worden gemaakt ten opzichte van andere vreemdelingen.

Hierbij betreft appelland het feit dat noch de Vreemdelingenwet, noch de Vreemdelingencirculaire enige bepaling kent ten aanzien van de acceptatie van buitenlandse reisdocumenten. Aan de beslissing van verweerder ligt dan ook geen rechtsregel ten grondslag, zodat deze niet op de wet gebaseerd is. Ook om die reden had de rechtbank de beslissing van de staat moeten vernietigen.

Grief 3

Appelland stelt voorts dat de reden die de rechtbank ten grondslag legt aan het passeren van het bewijs dat het paspoort beoogt te leveren, niet voldoende is onderbouwd.

De rechtbank acht doorslaggevend dat appelland het paspoort heeft verkregen zonder zich bij de Iraakse autoriteiten te melden. De rechtbank stelt dat er bij de afgifte geen "deugdelijke toetsing van de identiteit heeft plaatsgevonden" en dat zulks niet maakt dat het paspoort "ten behoeve van hem is afgegeven". Ook acht de rechtbank het van belang dat het onbekend is op basis van welke brondocumenten het paspoort is verstrekt.

Nog afgezien van het feit dat de rechtbank de grenzen van de rechtsstrijd verlaat met deze motivering (verweerder heeft dit argument namelijk niet - of niet op die manier - ten grondslag gelegd aan de beslissing), kan gesteld worden dat geen rechtsregel er aan in de weg staat dat een andere staat een paspoort verstrekt aan een burger van die staat, zonder zich ervan te vergewissen dat het inderdaad om de bedoelde burger gaat. Ook kent de Nederlandse wet geen regel die vreemdelingen de plicht oplegt hun nationaal paspoort in persoon op te halen bij de autoriteiten van het land van herkomst. De motivering van de rechtbank vindt geen steun in het recht, is arbitrair en daarom is het oordeel genomen in strijd met artikel 121 van de Grondwet.

Grief 4

Ten onrechte neemt de rechtbank in rechtsoverweging (7) van de bestreden uitspraak aan dat de andere door appelland overgelegde documenten, die vals zijn bevonden, mederedengevend kunnen zijn te twijfelen aan de afkomst van appelland, zoals door hem gesteld. Immers, het door appelland overgelegde paspoort toont aan dat evengoed getwijfeld kan worden aan de validiteit van het onderzoek naar die documenten. De rechtbank sluit - zo redenerend - de ogen voor de mogelijkheid dat die documenten ten onrechte als vals zijn betiteld. Voor die conclusie is, gelet op de aanwezigheid van het paspoort, in de visie van appelland geen contra-expertise meer nodig. De motivering van de gegeven beslissing is door deze zo te formuleren als de rechtbank gedaan heeft, innerlijk tegenstrijdig en niet begrijpelijk. Op zijn minst had de rechtbank dienen aan te geven op welke grond ge-

meend wordt te kunnen vasthouden aan de conclusie van valsheid van de eerder overgelegde documenten, ten opzichte van de echtheid van het paspoort.

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld zoals zij gedaan heeft in de rechtsoverwegingen (8) tot en met (12) van de bestreden uitspraak. De overwegingen zijn immers gestoeld op de onhoudbare redeneringen in rechtsoverweging (7). Nu dat onderdeel van de uitspraak dient te worden aangemerkt als in strijd met het recht, kunnen ook de bedoelde overwegingen (8) tot en met (12) niet in stand blijven.

Grief 6

Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard. Deze grief wordt door appellant voorgesteld onder verwijzing naar al hetgeen hiervoor is aangevoerd, hetgeen als integrale toelichting dient voor de grief. De grief heeft de bedoeling het geschil in volle omvang aan uw Raad voor te leggen.

Conclusie

Op grond van voornoemde grieven concludeert appellant dat zijn hoger beroep gegrond verklaard dient te worden en de beschikking van de rechtbank dient te worden vernietigd, alsmede de beslissing van de Minister.;

REDENEN WAAROM :

appellant zich wendt tot U.E.A. College met het eerbiedig verzoek, zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden beschikking van de rechtbank 's-Gravenhage van 28 januari 2009 op het beroep van appellant met kenmerk AWB 08/25893 BEPTDN te vernietigen, evenals de beschikking van de staat d.d. 25 juni 2008 waartegen beroep was aangetekend, en zo mogelijk zelf in de zaak te voorzien en tevens (voor zover mogelijk) de Staat der Nederlanden (alsnog) te verbieden, appellant uit Nederland uit te (doen) zetten totdat wederom op zijn aanvraag dan wel beroepschrift zal zijn beslist, onder gelijktijdige termijnstelling waarbinnen een nieuwe beslissing dient te worden genomen door verweerder, en voorts de Staat der Nederlanden te veroordelen in de kosten van dit beroep als het beroep in eerste aanleg.

's-Gravenhage, 19 februari 2009

M.J. van Basten Batenburg,
Gemachtigde

bijlagen :

* Beschikking rechtbank 's-Gravenhage d.d. 28 januari 2009